

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

A Clemente XI. Ad Benedictum XIII.

Luxemburgi, MDCCXLI.

22. Vineam Domini Sabaoth &c. Confirmatio & Innovatio Constitutionum
Innocentii Papæ & X. & Alexandri Papæ VII. adversus Jansenianam
hæresim editarum cum nonnullis declarationibus pro debita illarum ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74859](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74859)

autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu aliqujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis eadem profectus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die xij. Martii MDCCV. Pontificatus nostri Anno Quinto.

F. Oliverius.

XXII.

CONFIRMATIO

Et Innovatio Constitutionum Innocentij Papæ X. & Alexandri Papæ VII. adversus Janfenianam hæresim editarum cum nonnullis declarationibus pro debita illarum observantia adjectis.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum. Dei Universis Christianidelibus salutem, & Apostolicam benedictionem.

Vineam Domini Sabaoth, quæ est Catholica Ecclesia, pro commisso Nobis divinitus Apostolice servitutis munere custodire, atque excolere omni studio, atque industria jugiter satagentes, ea, quæ à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostri ad succrescentes in illa perniciosarum novitatum vepres radicatus evellendos prudenti, salubrique consilio constituta esse noscuntur, ut quibuscunque Inimici Hominis molitionibus dejectis, firmius semper, atque exactius observentur, Apostolici manimins nostri præsidio libenter roboramus, atque aliis desuper sollicitudinis, & providentiæ nostræ partes interponimus, sicut omnibus maturæ considerationis trutinâ perpensis, ad fidelem, ac tutam orthodoxæ veritatis custodiam, necnon Animarum pretioso Unigeniti Dei Filij Domini Nostri Jesu Christi Sanguini redemptarum salutem expedire in Domino arbitramur.

§. 1. Sanè postquam fel. rec. Innocentius Papa X. Prædecessor Noster per quamdam suam desuper editam Constitutionem quinque famosas Propositiones ex libro Cornelij Janfenii Episcopi Ipresnsis, cui titulus *Augustinus* excerptas Apostolice censura judicii ritè confixerat, rec. mem. Alexander Papa VII. etiam Prædecessor noster ad ejusmodi jam damnatos errores è Christianidelium mentibus profus abolendos, publicæque tranquillitatis perturbatorum subtili tectas calliditate machinationis penitus evertendas, prædictam Innocentij Prædecessoris Constitutionem, toto illius inserto tenore, confirmavit, novarumque declarationum accessione constabilivit, sua in id pariter editâ Constitutione tenoris, qui sequitur, videlicet.

§. 2. Alexander Episcopus Servus Servorum Dei. Universis Christianidelibus salutem, & Apostolicam benedictionem. Ad Sanctam Beati Petri Sedem, & Universalem Ecclesiæ regimen, inscrutabili Divinæ providentiæ dispositione, nullis nostris suffragantibus meritis evecti, nihil Nobis antiquius ex muneris nostri debito esse duximus, quàm ut sanctæ Fidei nostræ, ac Sacrorum Dogmatum integritati tradita Nobis à Deo potestate opportunè consuleremus. Ac licet ea, quæ Apostolicis Constitutionibus abundè fuerunt definita, novæ decisionis, sive declarationis accessione nequaquam indigeant, quia tamen aliqui publicæ tranquillitatis perturbatores illa in dubium revocare, vel subdolis interpretationibus labefactare non verentur; ne morbus iste latius divagetur, promptum Apostolicæ authoritatis remedium censuimus non esse differendum.

§. 3. Emanavit siquidem aliàs à fel. rec. Inno-

centio Papa X. Prædecessore nostro Constitutio, Declaratio, & Definitio tenoris, qui sequitur, videlicet: Innocentius Episcopus Servus Servorum Dei. Universis Christianidelibus salutem, & Apostolicam benedictionem. Cum occasione impressionis Libri, cui titulus *Augustinus* Cornelij Janfenii Episcopi Ipresnsis, inter alias ejus opiniones, orta fuerit, præsertim in Galliis, controversia super quinque ex illis, complures Galliarum Episcopi apud Nos insisterunt, ut easdem propositiones Nobis oblatas expenderemus, ac de unaquaque earum certam, & perspicuam ferremus sententiam. Tenor verò præfatarum propositionum est prout sequitur. Prima. Aliqua Dei præcepta hominibus justis volentibus, & conantibus secundum præsentem, quas habent vires, sunt impossibilia; deest quoque illis Gratia, qua possibilia fiant. Secunda. Interiori Gratia in statu naturæ lapsæ nunquam resistitur. Tertia. Ad merendum, & demerendum in statu naturæ lapsæ non requiritur in homine libertas à necessitate, sed sufficit libertas à coactione. Quarta. Semipelagiani admittebant prævenientis Gratia interioris necessitatem ad singulos actus, etiam ad initium Fidei; & in hoc erant hæretici, quod vellent, eam Gratiam talem esse, cui posset humana voluntas resistere, vel obtemperare. Quinta. Semipelagianum est dicere, Christum pro omnibus omnino hominibus mortuum esse, aut sanguinem fudisse.

§. 4. Nos quibus inter multiplices curas quæ animum nostrum assidue pulsant, illa in primis cordi est, ut Ecclesia Dei Nobis ex alto commissa, purgatis pravarum opinionum erroribus, tutò militare, & tanquam navis in tranquillo mari, sedatis omnium tempestatum fluctibus, ac procellis, securè navigare, & ad optatum salutis pervenire possit; pro rei gravitate coram aliquibus S. R. E. Cardinalibus ad id specialiter sapius congregatis, ac pluribus in Sacra Theologia Magistris, easdem quinque propositiones, ut supra, Nobis oblatas fecimus singillatim diligenter examinari, eorumque suffragia, tum voce, tum scripto relata maturè consideravimus, eosdemque Magistros, variis coram Nobis actis Congregationibus, prolixè super eisdem, ac super earum qualibet differentes audivimus. Cum autem ab initio hujuscemodi discussionis, ad Divinum implorandum auxilium multorum Christianidelium preces, tum privatum, tum publicè indixissemus; postmodum iteratis eisdem ferventiùs, ac per Nos sollicitè implorata Sancti Spiritus assistentiâ, tandem Divino Numine favente ad infra-scriptam devenimus declarationem, & definitionem.

§. 5. Primam prædictarum propositionum: Aliqua Dei præcepta hominibus justis volentibus, & conantibus, secundum præsentem, quas habent vires, sunt impossibilia, deest quoque illis Gratia, qua possibilia fiant: temerariam, impiam, blasphemam, anathemate damnatam, & hæreticam declaramus, & uti talem damnamus. Secundam: Interiori Gratia in statu naturæ lapsæ nunquam resistitur: hæreticam declaramus, & uti talem damnamus. Tertiam: Ad merendum, & demerendum in statu naturæ lapsæ non requiritur in homine libertas à necessitate, sed sufficit libertas à coactione: hæreticam declaramus, & uti talem damnamus. Quartam: Semipelagiani admittebant prævenientis Gratia interioris necessitatem ad singulos actus, etiam ad initium Fidei, & in hoc erant hæretici, quod vellent eam gratiam talem esse, cui posset humana voluntas resistere, vel obtemperare: falsam, & hæreticam declaramus, & uti talem damnamus. Quintam: Semipelagianum est dicere, Christum pro omnibus omnino hominibus mortuum esse, aut sanguinem

Tenor dictarum propositionum.

Diligentiæ adhibita pro illarum discussione.

Condemnatio earundem propositionum cum particulari in singulas censura.

Exordium à sollicitudine curandi observantiam eorum, quæ pro extinguendis pravis erroribus Prædecessores ordinant.

Narrat fan. me. Alexandrum VII. confirmasse Constitutionem fel. rec. Innocentij X. condemnatoriam quinque propositionum excerptarum è Libro Cornelij Janfenii.

Tenor Constitutionis Alexandrinæ.

Exordium à debito conservandi integritatem Fidei.

Refertur Constitutio Innocentij X. condemnatoria, quinque propositionum, ut supra.

nem fuisse: fallam, temerariam, scandalosam; & intellectam eo sensu, ut Christus pro salute duntaxat predestinatorum mortuus sit, impiam, blasphemam, contumeliosam, Divinae pietati derogantem, & haereticam declaramus, & uti talem damnamus.

Præceptum Christi fidelibus injunctum parendi supradictæ definitioni.

§. 6. Mandamus igitur omnibus Christifidelibus utriusque sexus, ne de dictis propositionibus sentire, docere, ac prædicare aliter præsumant, quam in hac præsentis nostra declaratione, & definitione continetur, sub censuris, & pœnis contra hæreticos, & eorum fautores in jure expressis. Præcipimus pariter omnibus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, aliisque locorum Ordinariis, necnon hæretica pravitatis Inquisitoribus, ut Contradictores, & rebelles quoscunque per censuras, & pœnas prædictas, cæteraque juris, & facti remedia opportuna, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis, omninò coercerent, & compescerent.

Protestatio condemnationis citra approbationem aliarum propositionum in supra narrato libro contentarum

§. 7. Non intendentes tamen per hanc declarationem, & definitionem super prædictis quinque propositionibus factam, approbare ullatenus alias opiniones, quæ continentur in prædicto libro Cornelij Jansenij. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ Milleesimo sexcentesimo quinquagesimo tertio, pridie Kal. Junij, Pontificatus Nostri Anno Nono.

Data Constitutionis Innocentianæ.

§. 8. Cum autem, sicut accepimus, nonnulli iniquitatis Filii prædictas quinque propositiones, vel in libro prædicto ejusdem Cornelij Jansenij non reperiri, sed fictè, & pro arbitrio compositas esse, vel in sensu ab eodem intento damnatas fuisse, asserere, magno cum Christifidelium scandalo, non reformident.

Confirmatio Constitutionis Innocentianæ.

§. 9. Nos, qui omnia, quæ hac in re gesta sunt, sufficienter, & attentè perspeximus, utpote qui ejusdem Innocentii Prædecessoris jussu, dum adhuc in minoribus constituti Cardinalis munere fungeremur, omnibus illis Congressibus interfuimus, in quibus Apostolica autoritate eadem causa discussa est, eâ profecto diligentia, quâ major desiderari non posset, quæcumque dubitationem super præmissis in posterum auferre volentes, ut omnes Christifideles in ejusdem Fidei unitate sese contineant, ex debito nostri Pastoralis Officij, ac maturâ deliberatione, præinsertam Innocentii Prædecessoris nostri Constitutionem, Declarationem, & Definitionem, harum serie confirmamus, approbamus, & innovamus, & quinque illas propositiones ex libro præmemorati Cornelij Jansenij Episcopi Iprensis, cui titulus est *Augustinus* excerptas, ac in sensu ab eodem Cornelio Jansenio intento damnatas fuisse declaramus, & definimus, ac uti tales, inusta scilicet eadem si gulis notâ, quæ in prædicta declaratione, & definitione unicuique illarum singillatim inuritur, iterum damnamus, ac eundem librum sæpè dicti Cornelij Jansenij, cui titulus *Augustinus*, omnesque alios tam manuscriptos, quam typis editos, & si quos forsan in posterum edi contigerit, in quibus prædicta ejusdem Cornelij Jansenij Doctrina, ut supra, damnata defenditur, vel astringitur, aut defenditur, vel astringitur, damnamus itidem, atque prohibemus. Mandantes omnibus Christifidelibus, ne prædictam Doctrinam teneant, prædicent, doceant, verbo, vel scripto exponant, vel interpretentur, publicè, vel privatim, palam, vel occultè imprimant, sub pœnis, & censuris contra Hæreticos in Jure expressis ipso facto absque aliâ declaratione incurrendis.

Definitivè declarata, supradictas propositiones à fel. rec. Innocentio X. proscriptas fuisse in sensu à Jansenio intento. Prohibitio librorum, & defensionis doctrinæ Jansenij.

Præceptum curandi observantiam Constitutionis Innocentianæ.

§. 10. Præcipimus igitur omnibus Venerabilibus Fratribus nostris Patriarchis, Primatibus, Metropolitanis, Archiepiscopis, Episcopis, cæterisque locorum Ordinariis, ac hæretica pravitatis Inquisitoribus, ac Judicibus Ecclesiasticis, ad

quos pertinet, ut præinsertam ejusdem Innocentii Prædecessoris Constitutionem, Declarationem, ac Definitionem, juxta præsentem nostram determinationem, ab omnibus observari faciant, ac inobedientes, & rebelles prædictis pœnis, aliisque juris, & facti remediis, invocato etiam, si opus fuerit, brachii secularis auxilio, omninò coercerent. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ Milleesimo sexcentesimo quinquagesimo sexto, Decimo septimo Kalend. Novembris, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Data Constitutionis Alexandrinæ.

§. 11. Subinde verò, quòd omnis Apostolicarum definitionum eludendarum aditus intercluderetur, memoratus Alexander Prædecessor, priscum Ecclesiæ morem sequutus, certam edidit Formulam ab omnibus Ecclesiastici Ordinis, tam Secularibus, quam Regularibus personis subscriendam per aliam suam hac in re promulgatam Constitutionem tenoris sequentis, videlicet

Prosequitur Constitutio fan. me. Clementis XI. enarrans formulam editam à recol. me. Alex. VII.

§. 12. Alexander Episcopus Servus Servorum Dei ad perpetuum rei memoriam. Regiminis Apostolici divinâ providentiâ Nobis, quamvis immeritis, commissi ratio postulat, ut ad ea potissimum, quæ Catholicæ Religionis integritati, & propagationi, animarumque saluti, & Fidelium tranquillitati consulere apta, & idonea esse judicantur, animum, & curam omnem, quantum licet, in Domino applicemus.

Tenor Constitutionis ejusdem Alexandri VII.

§. 13. Quamobrem Cornelij Jansenij hæresim, in Galliis præsertim serpentem, ab Innocentio X. fel. rec. Prædecessore nostro ferè oppressam, ad instar colubri tortuosi, cujus caput attritum est, in varios gyros, & cavillationem defluxus euntem singulari Constitutione ad hunc finem editâ altero assumptionis nostre anno extinguere conati fuimus. Sed ut multiplices Hostis humani generis artes adhibet, nondum plene consequi potuimus, ut omnes errantes in viam salutis redirent, qui tamen unicus erat votorum, & curarum nostrarum scopus, quibus operam, & industriam suam egregio sane studio Venerabiles Fratres nostri Archiepiscopi, & Episcopi Regni Galliæ, eandem Constitutionem Apostolicarum executioni præcipuè intenti contulerunt, & Charissimus in Christo Filius noster Rex Christianissimus singulari pietate auxiliarem dexteram strenuo, ac constantissimo animo porrexit.

Recentet gesta pro extinctione Hæresis Jansenianæ: quæ plenum adhuc effectum non habuerant in Gallia Regno.

§. 14. Cum autem præfatus Rex Christianissimus eodem Religionis zelo ductus per suum in Urbe Oratorem Nobis significari, exponique curaverit, nullum aliud opportunius remedium pestiferæ hujus contagionis reliquiis extirpandis adhiberi posse, quam si omnes certam Formulam subscriberent nostra autoritate firmatam, in quâ quinque propositiones ex Cornelij Jansenij libro, cui titulus *Augustinus*, excerptas sincerè damnarent, ac proinde illam à Nobis quantocytus expediri, ad quælibet effugia præcludenda, omnesque removendos obtentus, flagitaverit.

Instantia Regis Christianissimi, pro impetranda à Sede Apostolica formula, in qua damnarentur suprad. propositiones.

§. 15. Nos tam piis dicti Regis Christianissimi votis benignè annuendum esse ducentes, Formulam infrascriptam ab omnibus Ecclesiasticis, etiam Venerabilibus Fratribus nostris Archiepiscopis, & Episcopis, necnon aliis quibuscumque Ecclesiastici Ordinis, tam Regularibus, quam Secularibus, etiam Monialibus, Doctoribus, & Licentiatibus, aliisque Collegiorum Rectoribus, atque Magistris subscribi distinctè mandamus; idque intra tres menses à die publicationis, seu notificationis præsentium; aliâs contra eos, qui intra terminum prædictum non paruerint, irremissibiliter procedi volumus juxta Canonicas Constitutiones, & Conciliorum Decreta.

Præceptum subscribendi formulam injunctum omnibus Ecclesiasticis, & Graduatibus.

Formula à supradictis subscribenda

Tenor Formulæ.

Decreta firmitatis cum clausula subblata, & irritante.

Commissio curandi observantiam.

Fides habenda Transumptis.

Sanctio poenalis.

Data Constitutionis Alexandrinæ.

Sequitur continuatio Constitutionis la. me. Clementis XI.

Exponit adhuc errores durare, ac sinistra interpretatione eludi quasdam literas in forma Brevis scriptas à la. me. Clemente IX. & Innocentio XII. adversus conantes infringere observantiam præsertim Constitutionum.

§. 16. Ego N. Constitutioni Apostolica Innocentii X. datæ die 31. Maii 1653. & Constitutioni Alexandri VII. datæ die 16. Octobris 1656. Summorum Pontificum me subijcio; & quinque propositiones ex Corneli Jansenii libro, cui nomen Augustinus excerptas, & in sensu ab eodem Authore intento, prout illas per dictas Constitutiones Sedes Apostolica damnavit, sincero animo rejicio, ac damno, & ita juro: Sic me Deus adjuvet, & hæc sancta Dei Evangelia.

§. 17. Decernentes insuper præsentem literas semper, & perpetuè validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenos, & integros effectus sortiri, & obtinere. Sique per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos ubique judicari, & definiti debere, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & autoritate; ac irritum, & inane, si secus super his à quocunque quavis autoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 18. Quo circa Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque locorum Ordinariis committimus, & mandamus, ut singuli in suis Diocæsis, ac locis suæ jurisdictioni subiectis præsentem literas, & in eis contenta quæcunque exequantur, & executioni mandati, ac observari ob omnibus curent, & inobedientes quoscunque per sententias, censuras, & pœnas, aliæque juris, & facti remedia, appellatione postposita, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit brachii secularis auxilio, omni-ò compellant.

§. 19. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides prorsus adhibeatur, quæ ipsi originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 20. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc nostram Constitutionem, & Ordinationem infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Mariam Majorè, Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo sexcentesimo sexagesimo quarto, Quintodecimo Kalendas Martii, Pontificatus nostri Anno decimo.

§. 21. Sic equidem Causa finita est; non tamen sic, ut par erat, finitus est error, Apostolico toties mucrone percussus: Neque enim desuere, nec adhuc desunt, homines veritati non acquiescentes, & nunquam Ecclesiæ contradicendi finem facientes; qui variis distinctionibus, seu potius effugiis ad circumventionem erroris excogitatis, Ecclesiam ipsam turbare, eamque interminatis questionibus, quantum in ipsis est, involvere, & implicare conantur; quodque deterius est, ipsam Apostolicæ Sedis decreta redarguendis eorum pravis sensibus condita, ac præsertim quasdam pie memorie Clementis Papæ IX. die 19. Januarii 1669. ad quatuor Gallia Episcopos, necnon binas similis memorie Innocentii Papæ XII. etiam Prædecessorum nostrorum die 6. Februarii 1694. & die 24. Novembris 1696. ad Episcopos Belgii in forma Brevis respectivè datas literas, in erroris sui patrocinium advocare, temerario planè ausu, non erubescunt: Perinde ac si memoratus Clemens Prædecessor, qui eisdem suis literis se Innocentii X. & Alexandri VII. Prædecessorum Constitutionibus supradictis firmissimè inhaerere, ac à dictis quatuor Episcopis veram, & totalem obedientiam, ad eoque Formulæ à præfato Alexandro Prædecessore, sicut præmittitur, editæ sincerè per eos subscribi voluisse declaravit, aliquam in tam gravi negotio exceptionem, seu restrictionem, quam nullam prorsus se unquam admitturum fuisse profes-

tatus fuit, re ipsa admisisset; dictus verò Innocentius XII. Prædecessor, dum sapienter, ac provide prædictas quinque propositiones ex memorato libro Jansenii excerptas in sensu obvio, quem ipsamet propositionum verba exhibent, ac præ se ferunt, damnatas esse pronuntiavit, non de ipso-met obvio sensu, quem in Jansenii libro habent, quive ab eodem Jansenio intentus, ac à præfatis Innocentio X., & Alexandro VII. Prædecessoribus damnatus fuit, sed de alio quopiam diverso sensu cogitasset, dictasque Innocentii X. & Alexandri VII. Prædecessorum Constitutiones temperare, restringere, aut alio quovis modo immutare voluisset iisdem ipsis literis, quibus eas in suo robore fuisse, & esse, seque illis firmiter inhaerere verbis apertissimis assererat.

§. 22. Præterea iidem inquieti homines sparsis undequaque scriptionibus, ac libellis, exquisita ad fallendum arte compositis, non sine gravi Apostolicæ Sedis injuriâ, maximoque totius Ecclesiæ scandalo docere non sunt veriti: Ad obedientiam præfatis Apostolicis Constitutionibus debitam non requiri, ut quis prædicti Janseniani libri sensum in antedictis quinque propositionibus, sicut præmittitur, damnatum, interius, ut hæreticum, damnet; sed satis esse, si ea de re obsequiosum (ut ipsi vocant) silentium teneatur. Quæ quidem assertio, quàm absurda sit, & animabus Fidelium perniciofa, satis apparet, dum fallacis hujus doctrinæ pallio non deponitur error, sed absconditur; vulnus tegitur, non curatur; Ecclesiæ illuditur, non paretur; & lata demum filii inobedienciæ via sternitur ad fovendam silentio hæresim; dum ipsam Jansenii doctrinam, quam ab Apostolicâ Sede damnatam Ecclesiæ Universalis exhorruit, adhuc interius abjicere, & corde improbare detrectant.

§. 23. Quin etiam eò impudentia nonnullos devenisse compertum est, ut veluti naturalis honestatis, nedum Christianæ sinceritatis oblitæ, asserere non dubitaverint præfata formulæ à memorato Alexandro Prædecessore præscriptæ subscribi licite posse, etiam ab iis, qui interius non judicant prædicto Jansenii libro doctrinam hæreticam contineri. Quam verò, contra quam scriptum est Qui loquitur veritatem in corde suo, & Qui jurat proximo suo, & non decipit; hujusmodi erroris sectatoribus liceat Ecclesiam ipsam jurejurando decipere, simulque Apostolicæ Sedis providentiam fallere; dum eisdem Formulæ conceptis verbis loquuntur, quod Ecclesiæ loquitur, quod tamen sentit ipsa, non sentiunt; seque parere Constitutionibus Apostolicis profitentur, quibus animo contradicunt.

§. 24. Hinc est, quod Nos ad opportunum, & efficaciam tam exitiali morbo, qui ut cancer serpsit, & quotidie in deterius vergit, remedium adhibendum, non minus demandatæ Nobis omnium Ecclesiarum sollicitudinis debito, quàm plurimorum Venerabilium Fratrum nostrorum diversarum partium, ac præsertim Regni Galliarum, Episcoporum zelo ac precibus excitati, ne hujusmodi pravi homines Catholicæ Ecclesiæ pacem subvertere impudè pergant, & supplicium, ac pusillorum mentibus imponere, docentes, quæ non oportet; neve ulus, apud eos quoque, qui bonâ, ut aiunt, fide, ac falsis rumoribus decipi se fortasse patiuntur, de mente, ac sententiâ Apostolicæ Sedis amplius ambigendi super sit locus; Divino prius tam privatis nostris, quàm publicè indictis precibus, implorato præsidio, ac re maturè discussâ, de nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium consilio, auditisque complurium in Sacra Theologiâ Magistrorum suffragiis; Primò quidem præsertim Innocentii X. & Alexandri VII. Prædecessorum Constitutiones, omniaque, & singu-

Narrat jactationes quorundam hominum non opus esse, ut quis interius damnet sensum Jansenii, sed sufficere silentium obsequiosum.

Alii asseruerunt licite subscribi posse prænotatam formulam ab iis, qui interius non damnant, uti hæreticam Jansenii doctrinam.

Providè hinc malis mereri pergit.

Confirmat præsertim Constitutiones la. mem. Innocentii X. & Alexandri VII.

Definitivè declarat obsequio silentio factis non fieri obedientiæ debitæ illdem Constitutionibus, sed requiri internam, & verbalem condemnationem propositionum, eodemque modo subscribendam esse Formulam.

Decreta roborantia cum clausula sublata, & irritante.

Præceptum super observantia præsentis Constitutionis.

Fides habenda Transumptis.

Sanctio poenalis.

la in eis contenta auctoritate Apostolica, tenore præsentium, confirmamus, approbamus, & innovamus.

§. 25. Ac insuper, ut quævis impofterum erroris occasio penitus præcidatur, atque omnes Catholicæ Ecclesiæ filii Ecclesiam ipsam audire, non tacendo solum (nam & impij in tenebris conticescunt) sed, & interius obsequendo, qua vera est Orthodoxi hominis obedientia, condiscant; hac nostrâ perpetuò valiturâ Constitutione: Obedientiæ; quæ præsertim Apostolicis Constitutionibus debetur, obsequio illo silentio minime satisfieri; sed damnatum in quinque præfatis propositionibus Janseniani libri sensum, quem illarum verba præferunt, ut præferunt, ab omnibus Christianissimis, ut hæreticum, non ore solum, sed & corde rejici, ac damnari debere; nec alia mente, animo, aut credulitate supradictæ Formulæ scribi licitè possit; itant qui secus, aut contra, quoad hæc omnia, & singula, senserint, tenuerint, prælicaverint, verbo, vel scripto docuerint, aut asseruerint, tanquam præfatarum Apostolicarum Constitutionum transgressores, omnibus, & singulis illarum censuris, & poenis omnino subjaceant, eadem auctoritate Apostolica decernimus, declaramus, statuimus, & ordinamus.

§. 26. Decernentes pariter easdem præfentes, & præsertim literas semper, & perpetuò validas, & efficaces existere, & fore, suorumque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere. Sicque per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos ubique judicari, & definiti debere, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 27. Quocirca Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque locorum Ordinariis, necnon hæreticæ pravitatis Inquisitoribus, & Judicibus Ecclesiasticis, ad quos pertinet, committimus, & mandamus, ut singuli in suis respectivè Diocesis, ac Locis suæ jurisdictioni subiectis, ipsas præfentes literas, & in eis contenta quæcunque exequantur, & executioni mandari, & observari ab omnibus curent, & inobedientes, & rebelles quoscunque per censuras, & poenas præfatas, aliaque juris, & facti remedia, appellatione postpositâ, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, brachii sæcularis auxilio, omnino coercant, & compellant.

§. 28. Volumus autem, ut earundem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem fides prorsus adhibeatur, quæ ipsis originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 29. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Confirmationis, Approbationis, Innovationis, Decreti, Declarationis, Statuti, & Ordinationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Milleesimo septingentesimo quinto, Decimo septimo Kalendas Augusti, Pontificatus Nostri Anno Quinto.

J. Card. Prodaturus,

F. Oliverius.

Vila de Curia C. A. Fabronus.

Locus ✕ Plumbi.

Philippus Porta.

Registrata in Secretaria Brevium.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo quinto, Indictione decimatercia, die vero decimasexta Julii, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & Domini Nostri, Domini Clementis Divina Providentia Papa XI. Anno Quinto, supradicta litera Apostolica affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Ecclesiæ S. Joannis Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, Magnæ Curie Innocentianæ Montis Cimatorii, in Acie Campi Floræ, & in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Thomam de Unionibus ejusdem SS. D. N. PP. Cursorem.

Joannes Græcus Mag. Curæ.

CONFIRMATIO

XXIII.

Decreti Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium, quo Manuale Cæremoniarum Provinciæ S. Evangelii de Mexico Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia approbatur.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper pro parte Dilectorum filiorum Fratrum Provinciæ S. Evangelii Mexican. in Indiis Occidentibus Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod alias in Capitulo Generali dicti Ordinis in hac Alma Urbe Anno MDCC. celebrato pro bono regimine spirituali, & temporali omnium Provinciarum Indiarum dicti Ordinis, ac ad occurrentium incommodis, & gravibus malis, quæ oriebantur ex instabilitate Cæremoniarum, & Rituum, quos Commissarii novæ Hispaniæ, & Regni Peruani Ordinis prædicti Ritibus propriæ, alteriusque Provinciæ conformare nitentur, sancitum, ac sub privationis Officii poenâ dictis Commissariis injunctum fuerat, ut permitterent Provincias vivere juxta suas laudabiles Cæremonias, & Ritus in his, quæ non erant contra Sanctæ Sedis præscriptum, nec ea quoquomodo innovare, aut alterare attentarent, decernendo irritum, & inane quidquid in contrarium fecissent, committendo insuper pro tempore existenti Ministro Generali, & Commissario eidem Generali Indiarum dicti Ordinis in Oppido Matriti pro tempore commoranti, ut Statutum hujusmodi inviolabiliter observari facerent, & alias, prout in dicto Statuto ubertius dicebatur contineri.

§. 1. Subinde verò ad instantiam tunc etiam existentium Fratrum dictæ Provinciæ, ac etiam de ejus Superiorum jussu hujusmodi Cæremoniæ, & Ritus per Dilectum Filium Isidorum Alphonsum de Castaneira Fratrem dicti Ordinis expressè profectum in septem Paragraphos, quibus titulus: Manuale Cæremoniarum Provinciæ Sancti Evangelii de Mexico juxta ordinem prædicti Capituli Generalis collectæ fuerant. Et in eadem expositione subjuncto, quod verebatur, ne temporis decursu præmissa ab aliquo Superiore, non sine gravi dictæ Provinciæ spirituali, temporalique jactura moderarentur, aut innovarentur; Idedque ipsi Exponentes quo Statutum, seu Decretum hujusmodi perpetuò servaretur, nec illud ullo unquam tempore à Superioribus dictæ Provinciæ, nisi de ejus consensu immutaretur plurimum cupiebant, Decretum hujusmodi una cum dictæ Provinciæ cæremoniis, sicut præmittitur, congestis, auctoritate dictæ Congregationis Cardinalium confirmari. Emanavit ad eorum supplicationem ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui

Decretum Capituli generalis habiti anno 1700.

Fr. Isidorus Alphonfus de Castaneira author Cæremonialis Provinciæ S. Evangelii de Mexico.

Idem Cæremoniale approbatur à